

“PER CATALUNYA”

Cap pacte o entesa uneix tant com pot fer-ho l'afecte; per germanor patriòtica compreu tiquets.

“PER CATALUNYA”

Lluny com en som, alguns podran creure que ja no tenim possibilitat d'influir en els seus destins; la vostra constant compenetració hauria de demostrar-los que van equivocats. No ho estarien si solament ens trabàvem per a recordar i per plànyer-nos; sortosament, aquest no es el nostre cas puix que dintre de cada un de nosaltres hi flameja un bri d'esperança i de decisió.

El que caldria perquè l'obra feta pugui recuperar-se i estabilitzar-se i per estar en disposició de caminar de nou, seria prendre exemple dels fets i examinar quines raons i quins fets pogueren donar força a la força bruta per imposar-se. Al fer aquest examen serà interessant de recordar que en cada moment l'apreciació dels fets i de les coses es fa sobre prismes diferents els vèrtex dels quals neixen de la posició particular d'aquells que en fan l'examen.

Hi han fets que ens donen la impressió que l'hora d'influir s'apropa; per aleshores haurem de tenir determinada la nostra posició; fer-ne ara l'estudi amb motiu d'aquest acte no seria adient, ni jo puc pretendre d'abusar de la vostra atenció. Només desitjo senyalar uns propòsits que, al meu entendre, devem fer-nos, si no volem ensopegar de nou a l'emprende la ruta.

Que cap fet, cap consideració, cap circumstància pugui obligar-nos a descuidar els principis fonamentals de la nostra consciència i, per tant, del programa d'actuació que ens senyalem per a fer-la viable.

Que la nostra actuació sigui exclusivament nostra, no influïda per idees, actuacions i propòsits d'altres fonamentalment divergents.

Que devem entendre per nostra, la comunió espiritual que s'estableixi entre nosaltres i els que pensin essencialment con nosaltres, visquin dintre o fora de la Pàtria. I que presideixi l'actuació futura l'estela lluminosa dels nostres morts, el record dels quals ens haurà d'empènyer, la seva actuació és el mestratge i el seu exemple ens obliga.

El bell i ben estructurat discurs del bon amic senyor Antoni Dot i Arxer, va merèixer una forta ovació.

I, com és de costum, va cloure aquest magnífic acte, el

Parlament de Roc Boronat, President d'Esquerra Republicana de Catalunya a Mèxic.

Senyores i Senyors:

Esquerra Republicana de Catalunya a Mèxic, ratifica, amb la fermesa de sempre, la seva adhesió i fidelitat a les Institucions de Catalunya, avui presidides pel Molt Honorable Senyor Josep Terradellas.

Seguidament, en una preferència ben merescuda, els meus mots deuen ser adreçats a aquesta terra mexicana hospitalària per tradició, liberal per la naturalesa humana dels seus fills i magnífica per la generositat i coratge amb què s'enfronta a les injustícies.

Mexicanos aquí presentes: En ustedes tengo el honor de dirigirme a todos sus compatriotas. Como Presidente de “Esquerra Republicana de Catalunya” a México y en nombre de todos mis connacionales, les ruego que acepten el testimonio de cordial afecto y sincero agradecimiento de unos catalanes desterrados por amor a su Patria que, al amparo de la Patria mexicana, pueden vivir, pensar y hablar en catalán.

Junto con nuestros votos por la prosperidad y felicidad de México, prometemos corresponder debidamente, siempre y donde nos encontremos, al México que, en la desventura de Cataluña, tuvo la singular señoría de sentimientos de tratarla como por su grandeza merece.

En aquests temps de congoixes, mentre el món, en el vaivé d'encendre i apagar la gran foguera, no practica cap dels principis en els quals es fonamenta el benestar i la convivència en la pau, nosaltres, els idealistes, els que no comptem per a res en l'eixorquia materialista de la política internacional, ens correspon el manteniment dels més alts valors de l'esperit i dels sentiments. Si no sabéssim complir aquest deure, la nostra nul·litat seria absoluta i la nostra aspiració de reivindicar drets i virtuts no passaria, mai, d'una il·lusió.

Ser exiliats com en som nosaltres ara, és una comoditat i un aventatge; estem fora de l'abast del despotisme que turmenta física i esperitualmente el nostre poble; exercim, com a ciutadans i quasi sense restricció, solament el dret de protestar, que és el més fàcil; en el desert de l'exili ens fem, a plaer, oasis en els quals vivim amb dignitat i amb llibertat. Gran sort, doncs, és la nostra, si ens comparem amb els nostres germans de l'interior, i si aquesta sort no tingués altra conseqüència que la de proporcionar-nos una vida millor i més fàcil, malgrat que egoísticament la conseqüència no fos gens menyspreable, de res no serviria a Catalunya.

Ja ho sé, que mantenim unes Institucions que simbolitzen el renaixement de la sobirania de la Pàtria; ja ho sé, que continuament augmenten els certamens i els periòdics pel conreu del nostre idioma; ja ho sé, també, dels centenars de grups, comitès, consells, partits, casals, centres i entitats que expandeixen catalanitat pel món. Ho sé, com ho sabem tots, i de debó que tantes i tantes activitats devotes a la Pàtria, i coneixent, com coneixem, amb l'esforç i sacrifici que moltes d'elles es realitzen, són lloables per admirables i una demostració del miracle de la fe... Miracle de la fe, que un dia farà, de tants milers d'abnegacions, una força incontenible vers l'alliberació; aquell dia serà, precisament, el que el seny i el patriotisme, anys i anys perduts per viarany sense fita, es retrobin en el camí que mena a Catalunya.

Mentrestant, en la llarguíssima sèrie d'activitats dels catalans a l'exili, el Consell Directiu d'Esquerra Republicana de Catalunya a Mèxic en troba a manca una; una, que podríem intentar de realitzar, i si reeixíssim, i si el nostre exemple fes adeptes en altres indrets, qui sap la força que podria adquirir la suma de voluntats.

Heus ací, breument, de què es tracta: sovint, cadascú de vosaltres, rebeu noves de Catalunya assabentant-vos de la dissort d'un germà d'ideals empresonat, perseguit o malalt, o de les dificultats de tota mena que passen els seus familiars. Moltes vegades, els que rebem aquestes noves no estem en condicions econòmiques per a remaiar malaurances. Doncs, perquè aquest casos poguessin tenir una atenció adequada, hem pensat posar a la venda uns tiquets, que els anomenarem “PER CATALUNYA”, d'un preu assequible a tothom i l'adquisició dels quals serà absolutament voluntària. La totalitat de la recaptada de la venda d'aquests tiquets serà enviada a catalans de l'interior, i dic la totalitat, perquè fins les despeses de tramesa, seran pagades per E. R. C. a Mèxic.

Per a la designació de les persones que deuran ésser ateses, es procedirà de la següent manera: Els militants que tinguin coneixement d'un català de l'interior necessitat d'atenció econòmica, ho comunicaran, per escrit, in-